

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **T. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 lipca 2016 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 4 maja 2016 r.,

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia kasacji od wyroku

Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2015 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,

**2) zasądzić na rzecz adw. S. P. – Kancelaria Adwokacka
kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) w tym 23%
podatek VAT tytułem udzielonej z urzędu skazanemu pomocy
prawnej w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sądu Apelacyjnego odmówiono skazanemu T. G. na podstawie art. 126 § 1 i § 2 k.p.k., przywrócenia terminu do złożenia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2015 r.

Na to postanowienie zażalenie złożył obrońca wymienionego zarzucając: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na bezzasadnym przyjęciu, że niedotrzymanie

terminu na wniesienie kasacji nie nastąpiło z przyczyn od wnioskodawcy niezależnych w sytuacji, gdy niedotrzymanie terminu było spowodowane niepełnym pouczeniem doręczonym wraz z wyrokiem Sądu Apelacyjnego niedostosowanym do możliwości intelektualnych skazanego. Nadto, skarżący podniósł naruszenie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., poprzez nieuwzględnienie wniosku obrońcy o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji mimo, że zachodziły ku temu przesłanki.

Obrońca w konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu skazanemu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2015 r. Adwokat S. P. złożył także wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu okołokasacyjnym, albowiem nie zostały one w żadnej części uiszczone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego nie jest trafne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia Sądu Apelacyjnego, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia należy uznać za trafne i zgodne ze stanem faktycznym sprawy. Autor zażalenia nie przedstawił natomiast żadnych rzeczowych argumentów, które mogłyby w sposób skuteczny te ustalenia obalić. W szczególności zaś, nie wykazał, aby uchybienie 30 dniowemu terminowi do wywiedzenia kasacji nastąpiło z przyczyn od skazanego niezależnych, tak jak wymaga tego przepis art. 126 § 1 k.p.k.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy adw. S. P. w dniu 8 czerwca 2015 r. (k., 1027, t. VI) wniósł o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2015 r. Zarówno ten obrońca, jak i skazany otrzymali odpis żadanego wyroku w dniu 13 lipca 2015 r. Skazany został poinformowany o przysługujących mu prawach w kwestii złożenia kasacji. Od tej też daty zaczynał bieg 30 dniowy termin do wywiedzenia kasacji od wyroku Sądu odwoławczego, który ostatecznie upływał w dniu 12 sierpnia 2015 r. W tym czasie nie wpłynęła do Sądu żadna korespondencja od skazanego choćby sugerująca chęć wywiedzenia kasacji czy wyznaczenia obrońcy w celu jej sporządzenia.

Dopiero pismem z dnia 7 września 2015 r. skazany wystąpił o wyznaczenie mu obrońcy w postępowaniu kasacyjnym.

Zauważyć w tym miejscu należy, iż pismo skazanego z dnia 15 czerwca 2015 r. przesłane do adw. S. P., na którego treść powołuje się skarżący w zażaleniu, dotyczy wyjaśnienia etapu czynności przedsięwziętych przez obrońcę. Nie może umknąć także i to, że powyższe pismo pochodzi z czerwca 2015 r., a zatem zostało wysłane do adwokata po złożeniu przez niego zapowiedzi kasacji jednakże jeszcze sprzed doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego zarówno obrońcy jak i skazanemu. Z treści tego pisma jasno wynika, iż skazany żąda od obrońcy, który formalnie przecież przestał nim już być, wywiedzenia kasacji w jego sprawie. Oczekiwania T. G., skierowane do byłego obrońcy, nie usprawiedliwiają i nie niwelują same przez się terminów ustawowych, którym dla skuteczności działania – o czym był pouczany – powinien być podporządkowany.

Myli się skarżący dowodząc, iż stan intelektualny skazanego nakładał na Sąd obowiązek pouczenia o przysługujących uprawnieniach w jakiś szczególny sposób. Skazany został w sposób wystarczający pouczony o przysługujących mu prawach w przedmiocie złożenia kasacji. W zakreślonym terminie nie skorzystał jednak z nich, co zostało prawidłowo ocenione przez Sąd Apelacyjny w zaskarżonym orzeczeniu. Skarżący nie wykazał natomiast, aby uchybienie terminowi do złożenia kasacji nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, a więc takich, których strona nie mogła usunąć, aby dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie.

Na marginesie zauważyć tylko wypada, że obrońca nie podaje, ani w jakim terminie w odpowiedzi na czerwcowe pismo skazanego udzielił mu na piśmie - wyczerpującego pouczenia o przysługujących prawach, co było rzekomą konsekwencją późniejszej korespondencji wymienionego do Sądu, ani nie podaje, kiedy skazany takie pismo faktycznie otrzymał. Zważywszy na datę wniesienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji, tj. 9 listopada 2015 r., takie ustalenie mogłoby okazać się istotne z punktu widzenia art. 126 § 1 k.p.k. i określonego tam 7 dniowego terminu zawitego - od daty ustania przeszkody.

Wniosek obrońcy o przyznanie wynagrodzenia za obronę skazanego świadczoną z urzędu przez Sądem Najwyższym zasługiwał na rozważanie, a podstawą jego uwzględnienia uczyniono § 14 ust. 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013, poz. 461).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na sentencji postanowienia.

kc